

Arrest

nr. 292 930 van 18 augustus 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 februari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn.

De moeder van de verzoekende partij verklaarde op 31 juli 2019 het Rijk te zijn binnengekomen. Zij diende op 2 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 juli 2019 werd inmiddels reeds vastgesteld dat de vingerafdrukken van de moeder van de verzoekende partij overeenstemden met vingerafdrukken, welke op 5 juni 2019 te Slovenië werden genomen naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming aldaar.

Op 30 augustus 2019 werd de moeder van de verzoekende partij gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken, nopens de aan het verzoek om internationale bescherming ten grondslag liggende motieven.

Op 4 september 2019 werd een terugnameverzoek gericht aan de Franse autoriteiten, welke op 17 september 2019 uitdrukkelijk de terugname hebben aanvaard in toepassing van artikel 18.1.b van de Dublin III-verordening.

Op 15 oktober 2019 nam de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie een beslissing, houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). De moeder van de verzoekende partij diende een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de voormelde beslissing. Bij arrest nr. 245 447 d.d. 4 december 2022 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het annulatieberoep.

Op 15 april 2021 was het dossier inmiddels alsnog overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 17 juni 2022 weigerde de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zowel de vluchtelingenstatus, als de subsidiaire beschermingsstatus aan de moeder van de verzoekende partij. Tegen deze beslissing diende de moeder van de verzoekende partij een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 283 151 d.d. 13 januari 2023 verwierp de Raad het beroep.

Op 13 februari 2023 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing, houdende een bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw W die verklaart te heten (1),

naam : S. (...)

voornaam : K. (...)

geboortedatum (...)

geboorteplaats : Shiraz

nationaliteit : Iran

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 17/06/2022 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 13/01/2023 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In toepassing van artikel 74/13, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening met het hoger belang van het

kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land:

Hoger belang van het kind

Uit het dossier blijkt dat betrokkene geen in België of andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.

Gezins- en familieleven

Uit het dossier blijkt dat betrokkene in België verblijft met zijn moeder. Die behoort echter niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. Bovendien maken zij beiden het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg blijft de familiekeren behouden bij een terugkeer naar het land van herkomst of vroeger gewoonlijk verblijf.

Gezondheidstoestand

Geen medische elementen in het dossier die een verwijdering in de weg staan Betrokkene bracht geen medische attesten aan, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (verder de 'Conventie van Genève' genoemd).

Zij licht haar middel toe als volgt:

"In de Conventie van Genève (art. 1) luidt de definitie van een vluchteling als volgt :

' Een persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had. daarheen niet kan of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. '

2. België heeft de Conventie van Genève ondertekend, en zich hierbij verplicht om vluchtelingen die zich op het Belgisch grondgebied bevinden, te beschermen.

Toen verzoeker in België aankwam, was hij 17 jaar oud, dus minderjarig. Hij werd als minderjarige ingeschreven op de asielaanvraag van zijn moeder.

Thans is hij 21 jaar oud. De asielaanvraag van zijn moeder werd afgewezen. maar verzoeker heeft nog geen asielaanvraag in eigen naam kunnen indienen.

Verzoeker bevindt zich op het Belgisch grondgebied. Hij heeft nog niet de gelegenheid gehad een asielaanvraag in eigen naam in te dienen, zolang de asielprocedure van zijn moeder, waarin hij als minderjarige betrokken was, nog hangende was.

Nu deze asielpprocedure beëindigd is, kan hij een vraag om internationale bescherming in eigen naam indienen. De redenen waarin hij internationale bescherming wenst te bekomen, zijn immers niet dezelfde als de redenen waarom zijn moeder internationale bescherming wenste te verkrijgen.

Verzoeker wenst eerstdaags een vraag om internationale bescherming in eigen naam in te dienen.

Indien verzoeker het land zou moeten verlaten, vervalt zijn mogelijkheid om een vraag om internationale bescherming in eigen naam in te dienen. Nochtans heeft België de verplichting, overeenkomstig de Conventie van Genève, om vluchtelingen die zich op het Belgisch grondgebied bevinden, te beschermen.

Deze verplichting houdt in dat België de vluchtelingen die zich op het grondgebied bevinden, de mogelijkheid moet bieden om internationale bescherming te vragen.

In concreto houdt dit in dat vluchtelingen, die minderjarig waren toen zijn in België aankwamen, de mogelijkheid moeten hebben, eens ze meerderjarig geworden zijn, een vraag om internationale bescherming in eigen naam in te dienen.

De verplichting om het land te verlaten dient dan ook vernietigd te worden.”

De Raad kan verzoeker niet volgen in zijn betoog. Verzoeker werd geboren op 14 januari 2002. Dit betekent dat hij de leeftijd van 18 jaar bereikte op 14 januari 2020. Sindsdien is hij meerderjarig en stond het hem vrij om een eigen verzoek om internationale bescherming in te dienen. De bestreden beslissing dateert van 13 februari 2023, dus ruim drie jaar nadat verzoeker meerderjarig werd. Nergens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend of de intentie had om een dergelijk verzoek in te dienen. Ook al verklaart hij in zijn verzoekschrift dat hij eerstdaags een verzoek om internationale bescherming zal indienen, blijkt daar op de dag van de terechtzitting, zijnde 4 juli 2023, nog steeds geen sprake van. Verzoeker heeft reeds ruim de tijd gehad om een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in te dienen en het staat hem vrij om zulks op ieder moment te doen. Immers staat een bevel om het grondgebied te verlaten niet in de weg om alsnog een verzoek om internationale bescherming in te dienen. In dergelijk geval blijft het bevel om het grondgebied te verlaten bestaan, maar wordt de uitvoerbaarheid ervan geschorst in afwachting van een beslissing inzake dit verzoek om internationale bescherming. Uit voorgaande bespreking blijkt dat het niet de bestreden beslissing is die verzoeker de mogelijkheid ontnaemt om een eigen verzoek om internationale bescherming in te dienen, dan wel zijn eigen nalatigheid om zulks te doen.

Een schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag wordt geenszins aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend drieëntwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU